

Vedno si je želela stati na odru, peti, nastopati, in te želje so se ji uresničile že v mladih letih. Ko so slišali njeno občuteno petje, so jo medse sprejeli takrat že priznani Avseniki, in še danes jo večina Slovencev najbolj pozna po skladbi Tam, kjer murke cveto. A kljub obetavni pevski karieri in za tiste čase dobremu življenju se je Marija Ahačič zaradi velike ljubezni do moža Petra Pollaka s težkim srcem odločila zapustiti dom.

Tekst: **EDITA ŽUGELJ**

Svojo mladost, razloge za odhod iz nekdajne Jugoslavije v času, ko je bilo to še težko in nevarno, izseljensko življenje v Kanadi, vrnitev na odre in v domovino je Marija Ahačič Pollak kronološko popisala v knjigi Tečejo, tečejo nitke. Z njo želi rojakom v domovini (še posebej tistim, ki zavistijo gledajo izseljence med obiski doma) pokazati, da življenje v tujini ni lahko, da prinaša številne težave ter zahteva veliko dela in odrekanja.

Ljubezen do glasbe ...

Marija Ahačič se je rodila v znani tržiški glasbeni družini. Njen oče je bil učitelj glasbe ter določeni kapelnik tržiške godbe in doma so vedno prepevali. Med petimi otroki sta največ nastopala Marija in Vital, odličen harmonikar. Na eni od tržiških proslav jo je slišal pokojni mojster Bojan Adamič, takrat dirigent radijskega zabavnega orkestra, in jo povaabil na avdicijo na Radio Ljubljana. Še ne polnoletna jo je opravila. Ko je že študirala na akademiji za glasbo, pa so jo k sodelovanju povabili še Avseniki. Tako se je Mariji odprl svet, po katerem je vedno hrepela; z Avseniki je nastopala po Sloveniji in tujini, z Adamičevim orkestrom je pela na radiu ter bila skupaj z Marjanom Deržaj in Majdo Sepo na turnejah po Jugoslaviji, na Bledu je na silvestrovo 1956/57 celo pela predsedniku Titu ... Potem pa je v njeno življenje vstopil Peter Pollak.

... in še večja ljubezen do Petra

Ugljeni in čedni mladenič iz znanje ljubljanske družine je takoj dobil najpomembnejše mesto v Marijinem

Portret iz leta 2014

**Marija
Ahačič
Pollak**

kalo, saj jc šlo meni kot prvki odlično, sva začela razmišljati o odhodu na tuje. Seveda nisva o tem nikomur razlagala, saj si lahko v tistih časih pristal v zaporu, če so samo posumili, da hočeš emigrirati. Že za potovanje v tujino si moral imeti dober razlog.«

Medtem sta se poročila, Marija je zanosaila in njuna hči Andra je bila stara leto in pol, ko sta se odločila oditi. Za Marijo je bila odločitev zelo težka, saj se je zavedala, da morda nikoli več ne bo videla domačih in rodnega kraja. A bila je mlada in zaljubljena do ušes, želela si je biti z možem. Petru je uspelo dobiti vizum za »obisk brata v Avstriji in ju odšel naprej, potem mu je s težkim srečem sledila Marija s hčerkjo. Povedala sta samo njenim staršem, saj nista želela nikogar spravljati v neprijeten položaj. Ob dramatičnem odhodu čez mejo v Avstrijo in čez čas v Kanado, kjer je živel Petrov brat, je bilo kar nekaj srčnih naključij. Kljub temu prepričano pravi: »Če bi bila danes mlada, tega ne bi naredila, nikoli ne bi šla proč.«

Težki začetki

Marija in Peter sta v Kanadi začela iz nič. Nista znala dobro angleško,

Najraje je tam, kjer murke cveto

Red za zasluge ji je podelil dr. Janez Drnovšek

Na snemanju na Radiu Ljubljana leta 1982

S hčerko Androm ter vnuknjama v Ljubljani

šč manj francosko, merske enote so bile takrat še drugačne, vsega sta se morala naučiti. A bila sta mlada in srečna, da sta skupaj v najetem stanovanju, vsega sta se zavzeto lotila. »Tujina je zelo dobra za družino, če imaš pravega partnerja. Ni ne tete, ne mame, ne sestre, da bi se vtikal v tvojo vzgojo. Moj največji dosežek v življenju ni bilo petje, pisanje ali kaj drugega, ampak to, da sem vzgojila dve dobre hčerki,« ozirajoč se na začetke na tujem pove Marija. »Mislim, da smo vsi Slovenci v Kanadi vzgojili dobre otroke.«

Še neobjavljena fotografija nastopa z Avseniki

Marija z možem Petrom na vrtu nove hiše v Burlingtonu

Marija Ahačič pri devetnajstih

Marija in Peter na prvem zmenku

sporočilo, da smo premajhni, da bi se delili, in da demokracija ni odvinsna samo od zakonov, temveč tudi od poštenih medčloveških odnosov, bi lahko mirno znova ponovila.

Čeprav se je izjemno dobro znašla in uveljavila v tujini, je imela Marija Ahačič Pollak vedno veliko domotožje. Odkar je šla lahko po šestih letih v Kanadi prvič na obisk v domovo, pride sem vsako leto, še posebej rada v svoj ljubljeni rojstni kraj Tržič. Pol leta živi tu in pol leta v Kanadi, saj jo tam čakajo hčerki in vnukinja, pa tudi pcvke njene vokalne skupine Plamen. Prihodnje leto bo z njimi praznovala 25-letnico delovanja in znova bodo prepevale tudi po Sloveniji. ■

Ko sta bili hčerki že večji, se je tudi Marija redno vpisala na univerzo in pri štiridesetih diplomirala iz likovne pedagogike.

Ambasadorka slovenstva

Poleg pridnosti in delavnosti sta imela Marija in Peter svojevrstno srečo, da sta v pravem trenutku spoznala prave ljudi. Zato Marija pravi, da je rojena pod srčno zvezdo, in doda, da se vedno trudi delati dobro. Tako kot številni kanadski Slovenci, ki v želji, da bi slovenstvo obstalo, temu namenjajo številne urce prostovoljnega dela in lastna sredstva. Žal se starejši počasi poslavljajo, njihovi otroci in vnuki pa morajo čas namenjati službi in študiju. »To je naša rakova rana,« pripoveduje Marija. »Kako naj pričakujujem od svoje hčerke, ki je vrhovna sodnica in dela od sedmih zjutraj do devetih zvečer, da bo prišla v soboto in nedeljo prostovoljno delat v slovensko društvo? Saj še za družino nima časa ... Večina naših otrok je v službi. Jaz sem ostala doma, ker ne bi nikoli zasluzila toliko, kot stane varuška za otroka.« A zato znata hčerki Andra in Monika, ki se je rodila v Kanadi, govoriti slovensko, vnukinja pa, žal, skoraj nič, saj se njuna babica preveč potepa, da bi ju lahko naučila materniščine – kar naprej je razpeta med Kanado in Slovenijo. Vse pa govorijo perfektno angleško in francosko, kar je lahko v dvojezični Kanadi dobro izhodišče za službo.

Slovensko besedo pa je po Marijinji zaslugi bilo in je še slišati marsikje v njeni drugi domovini: kadar prepeva z znanimi slovenskimi in kanadskimi glasbeniki, dela kot urednica in novinarka na Radiu Glas kanadskih Slovencev ali nastopa s svojo vokalno skupino Plamen (po njihovi zaslugi je slovenska beseda prvič zazvencela tudi v kanadskem parlamentu). Za svoje kulturno poslanstvo je leta 2005 prejela red za zasluge RS, Javni sklad RS za kulturne dejavnosti ji je podelil srebrno plaketo, najbolj pa je ponosna na naziv častne občanke Tržiča. Ob 20-letnici slovenske samostojnosti je kot predstavnica izseljencev nagovorila poslane v državnem zboru. Svoje

www.veseljak.si

Radio in TV Veseljak imata skupno spletno stran.

SPLETNA STRAN ZA VSE, KI IMAMO RADI SLOVENSKO GLASBO!

- vse o slovenski narodnozabavni in zabavni glasbi
- glasbene novice
- dogodki na Veseljku, v studiu in na terenu
- foto galerije
- glasbene lestvice
- videospoti in še in še

VESELJAK.SI-KLIKNI TUDI TI!
Radio in televizija z nasmehom

www.veseljak.si

VESELJAK

Z Anžetom Kopitarjem je na Bledu posnela že drugi intervju za Radio Glas kanadskih Slovencev

